

★ افریقای جنوبی

سؤال :

افریقای جنوبی منطقه ایست که برای امپریالیسم از اهمیت بی اندازه ای برخوردار است و یکی از مناطق "جهان سوم" است که در سالهای اخیر بسیار پر تنش بوده است. مساله "انقلاب مداوم" به همان حادی هر جایی دیگر در آنجا نیز مطرح است. آیا شما فکرمی کنید که مارکسیست های انقلابی از طرح تشکیل یک "بریگاد بین المللی" که از نقاط گوناگون افریقا در آن گرد آمده باشند تا این رژیم نژادپرست را مورد حمله قرار دهند، می بایستی پشتیبانی کنند؟ آیا این رژیم را تنها از درون می توان سرنگون کرد؟

جواب :

احتمالا افریقای جنوبی جزو آخرین دژهای امپریالیسم خواهد بود که سقوط خواهد کرد، چرا که چندین میلیون نفر علائق مادی آشکاری در آنجا دارند و برای دفاع از این رژیم حتی در برابر سهمگین ترین خیزش ها آماده اند. از آنجا که رژیم قادر است به سلاح هسته ای مجهز شود، البته اگر تا به حال مجهز نشده باشد، گمان می رود بهایی که برای آزادی افریقای جنوبی می بایست پرداخت شود، بسیار گزاف خواهد بود. مگر اینکه قیام انقلابی، آگاهانه در صدد بی طرف ساختن بخشی از جمعیت سفیدپوست در ازای بقای زندگی آنها برآید، البته اگر بتواند آنها را بجان خود بکشد. جریان کار بسیار آسانتر خواهد بود.

تحت شرایط مطلوب ترکیب نیروها، اقدامات فوق می تواند کوششهای سفیدپوستان آفریقای جنوبی را که حاضرند بهر قیمتی امتیازات خویش را حفظ کنند، خنثی سازند. بنابراین این تلاش برای جایگزین کردن رهبری غیر نژاد پرست به جای رهبری فعلی در مبارزهٔ رهایی بخش آفریقای جنوبی بسیار مهم است. دلیل مهم این امر حفظ جان های میلیونی نپانفرانسان بویژه سیاهان آفریقایی است. در حال حاضر حداقل چیزی که می توان دزبارهٔ بریگاد بین المللی گفت این است که دست زدن به چنین عملی هنوز زود است. توده های سیاه پوست آفریقای جنوبی نیروی بالقوه عظیمی دارند، آنها اکثریت قریب به اتفاق پرولتاریای غنی ترین و توسعه یافته ترین کشور آفریقا را تشکیل می دهند. اکثریتی که بدون نیروی کار آنها اقتصاد آفریقای جنوبی فرو خواهد پاشید. چنین امری برای امپریالیزم جهانی نتایج مصیبت باری در پی خواهد داشت (آفریقای جنوبی در تولید طلا و الماس در دنیا سرمایه داری رتبه اول را دارد و یکی از مهمترین تولیدکنندگان اورانیوم است) پرولتاریای سیاه پوست هیچ گونه حقوق سیاسی ندارد، با وی در کشور خود بعنوان کارگر " مهاجر " خارجی رفتار می شود و به همین علت نفرت عمیق طبقاتی از نظام مستقر امپریالیستی- بورژوایی دارد. مبارزه سیاهان با آگاهی آنان به این مسأله که آنها برای هدفی مبارزه می کنند که از نظر اکثریت مردم جهان برحق است استحکام بیشتری می یابد.

بهر حال، این نیروی عظیم هنوز وسیعاً سازمان نیافته است، برآستی تمام تلاشهای رژیم نژادپرست- هم در شکل سرکوب وحشیانه و هم در شکل مانورهای سیاسی و ایدئولوژیک- معطوف به این امر است که وضع موجود را که

انقلاب مداوم در کشورهای ۷۱ / ۰۰۰ -

برای استثمای رگران و ستمگران حیاتی است حفظ کندونگذار
استثمارشوندگان و ستمکشیدگان سازمان یا بند و متحد شوند.
در این مرحله صحبت از بریگان دبین المللی بدان میماند که جای
لوکوموتیو و واگن را با هم عوض کنیم. ما رکیست های انقلابی
با یدتلاش های خود را بر سازمان دادن، متحد کردن و بسیج
همگانی توده های افریقای جنوبی متمرکز کنند که جلوه و از توان
بالقوه آنها درخیزش سوا تو و قایع بعد از آن و بسیج سیاسی بین
المللی که برای پشتیبانی از مبارزات سوا تو صورت گرفت به نحو
با رزی درخشید.

اکنون رژیم نژادپرست بویژه در برابر بسیج توده ای عمل
توده ای و سازماندهی توده ای و نیز بخاطر اوضاع بین المللی،
بیشتر زخم پذیر است تا در برابر تهاجم قهرمانانه گروه کوچکی از
مبارزان ارتش رها بی بخش. مسأله دفاع مسلحانه در برابر
آدمکشانی که اکنون بر افریقای جنوبی حاکمند، ماسئله با گسترش
مبارزه مطرح خواهند شد. همانطور که همبستگی های بین المللی
نیز در اشکال متنوع آن افزایش خواهند یافت بهر حال، در این
مرحله کوشش های بین المللی در این گونه جهات زودرس خواهد بود.
مسأله دیگر واکنش جمعی انقلاب افریقا به تجا و زاتی است
که توسط رژیم های نژادپرست افریقای جنوبی و روهنریا بر علیه
زامبیا، موزامبیک، آنگولا و سایر دولتهای افریقای صورت
میگیرد. در اینجا مسأله مقاومت مسلحانه جمعی نیروهای رهایی
بخش افریقای در سطح بین المللی در دستور روز قرار دایند که
چنین عملی باید منحصراً توسط ارتشهای منظم دولتهای موجود
صورت بگیرد، یا توسط بریگان دبین المللی و یا هر دو، به
چگونگی و آهنگ انقلاب جهانی خصلت رهبری سیاسی نیروهای
درون جنبش های رهایی بخش و همچنین به سایر عوامل بستگی
خواهد داشت.